

Kiadóhivatal:
Kaposvár, Teleky-utca 9.
Ide címezendők az
előfizetési pénzek,
hirdetések és nyilatko-
k közlemények.

Előfizetési díj:
Egész évre 4 frt
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „
Egyes szám ára 10 kr.

Szerkesztőség:

Kaposvár, Teleky-utca 9
Ide küldendő a lap
szellemi részét illető
minden közlemény.

Bérmertetlen küldeményt
nem fogadunk el.

Kéziratokat vissza
nem adunk.

SOMOGYI ÚJSÁG

MEGYEI- és HELYI-ÉRDEKŰ. VEGYESTARTALMU HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer: szombaton

Felolós-szerkesztő: ifj. Nagy Ferencz.

Vagyoni helyzetünk a múltban és a jelenben.

Az emberiségnek örök, időktől fogva egyetlen célja volt és van, mely után mindenkor törekedett és törekszik a haladás.

E törekvésének elérhetése végett az emberi ész mindent felkutató, küzd, dolgozik, s az akadályokat kénytelenül megsemmisíti, melyek útjába állanak.

Elvitázhatatlan az, hogy az emberiség halad is előre, de nem mindenütt egyenlően és nem mindenben.

Nálunk a culturalis viszonyok igen szépen fejlődtek, de azoknak kellett is fejlődnie, mert a kormányhatalom azt kezébe véve vitte előre, de nem mintha az államkincstár e célra valami nagy áldozatokat hozott volna, az áldozatokat meghozta a nagyközönség mely közönségre az reá lett róva.

Ilyen viszonyok között fejlődött kulturánk lassankint oda, hol jelenleg áll, hol a társadalom áldozatkészsége folytán nemcsak fenntartatik, hanem az még egyre fejlődve, örvendős haladásban van.

Iparunkról már nem mondhatjuk azt, hogy a haladásnak oly stádiumában volna mint culturalis ügyeink, itt is lehet ugyan némi kis haladást észrevenni, de az a külföldhöz arányítva elenyésző csekély, hogy hol rejlik a hiba ami ezen hátramaradást előidézi, bizony megállapítani nem lehet, egy azonban bizonyos, hogy ennek fejlesztésére már sem az állam hatalom sem pedig a nagyközönség nem fektet oly nagy súlyt.

Mezőgazdaságunk, az oly előmenetelt tett az utóbbi években, hogy ma már akárhány olyan gazdaság van nálunk, mely a külföld legelső gazdaságaival kiállja az összehasonlítást és a versenyt, de sajnos az, hogy viszonyaink olyanok, miszerint ennek dacára is a magyar gazdáközönség már a válság szélén áll.

Legnagyobb veszély fenyegeti különösen a kisebb birtokosokat, kiknek nincs anyi hitelük, hogy azon kiadásokat, melyeket a mostani mostoha viszonyok között a rendes bevételeiből fedezni nem tudnak kölcsön után volnának képesek kifizetni; hanem kénytelenek a gazdaságból állatjaikat

vagy földjeinek egy részét eladni, hogy kötelezettségének megfelelhessen.

E bajoknak a kifolyása az, hogy évről-évre milliókkal lesznek úgy a földbirtokok mint az ipar vállalatok megerhelve.

E bajok végett hosszú idő óta keserves panaszok hangzanak szét az országban, s bár azt Magyarországon ma már minden ember tudja, hogy munkával, homloka verejtékével keresheti csak meg kenyerét és egyéb szükségleteit maga és családja részére, mégis azt a legnagyobb takarékoság és szorgalom mellett sem képes megtenni, mert nincs annyi jövődelme menyit a közterheket, gazdasági vagy üzleti kiadásokat fedezné.

A megélhetési viszonyok nehezek, az igények napról-napra fokozódnak, az élelmi cikk melyet eladunk olcsó, mit megveszünk drága, a ruházatnak igen magas ára van, — szóval a megélhetés feltételei igen súlyosakká váltak.

Attól lehet tartani, hogy a hosszúság sikertelen küzdelem végleg kifogja fárasztani az ország lakosságát, s azt megunva, a munkaszeretetéről és bölcs mérsékléséről ismert magyar nép a hanyatlás közönyével fogja szemlélni annak vesztét, mit szorgalommal és takarékosággal sem tudott volna övének megmenteni, legfeljebb a bukás válságos idejét bizonyos időre elodázhatta volna.

E vagyoni alászállásnak a kifolyása azon társadalmi korrupció mely már a társadalom minden rétegében fel-felüti hydra fejét, s a nagyközönséget undorral és félelemmel tölti el egyszerre, mert nem képes megítélni vajjon hol és mikor lesz ennek vége.

Aki nem tekint vagyoni állapotainknak a mélyére, az azt fogja hinni, hogy a társadalom munkája, az emberiség fáradsága ezen a téren sem maradt meddő, mert a látszat haladást mutat, azonban a tények sajnos mást igazolnak.

Magyarország földbirtokaira és ipar vállalataira százötven milliónál több kölcsön van felvéve, mely óriási összegnek legnagyobb része csak az utóbbi években lett felvéve, ha ehhez még hozzá vesszük az állami adósságokat mely utóvégre is csak szinte minket terhelnek, továbbá azon ropant összeget, melylyel a földbirtok és

iparvállalatok tulajdonosai az egyes hazai és külföldi pénzintézeteknél váltó tartozásban állanak, be kell látnunk azt, hogy vagyoni állapotunkban nem mentünk annyira előre, mint mennyi teher nyomja azon értéket, mely azelőtt tehermentesen állott.

Nem hiszem, hogy volna ember az egész országban ki ezen terhekért akár a földbirtok akár az egyes iparvállalatok tulajdonosait okolná, mert tudva van az, hogy ezen terheket egyedül a folytonos rossz viszonyok hozták azokra, kiket azok nyomnak, tehát közgazdasági viszonyainkon kell segíteni, még pedig addig, míg nem késő.

Ismét a magyarok ellen Magyarországon. A duna gőzhajózási társulat, ezen híres magyar faló egyesület, újabb példáját adta a magyarság elleni gyűlöletének, mely azon politikai mozzanatok olytán mely a magyar kereskedelem érdekében ellene is némileg irányul még hatványozódik.

A magy. állami vasutak igazgatósága nevezett társulat Pécs mellett levő Coloniai kőszénbányáiból évenként 2000 vagon szenet szállított, a viszonyok úgy alakultak, hogy az állami vasutak igazgatósága ezen kőszén mennyiséget más hazai bányákból fogja ezentúl beszerezni, tehát a szerződést felmondotta.

Ezen felmondást a duna gőzhajózási társaság azzal akarja megboszulni, hogy egyszerre 600 magyar munkásnak mondtott fel.

Tudva levő dolog, hogy a Coloniai kőszén-bányákban a munkások többsége külföldi, miért nem bocsátja tehát az igazgatóság el azokat és miért teszi ki a közeledő tél alkalmával épen a magyar munkásokat a legnagyobb inségnek.

A magyar munkások ezen elbánást annyival inkább sem érdemlik meg, mert a nem rég ott lefolyt sztrajk alkalmával ép a magyar munkások voltak azok, kik a sztrájkra nem voltak hajlandók.

Ideje volna, ha Magyarországon intézkednének végre arra nézve, hogy a magyar állam polgárok érdekei meg legyenek védve.

Az itteni „Dal-kör” érdekében Kerszt Frigyes zongora művész ur egy valóban szép munka kivételére vállalkozott, melyet meg is oldott. A kitűnő karmester ur vagyon 20—25 tagból álló dalárdának vezetését vállalta magára. Midőn a dalárda megalakult, jeleztük, hogy annak működését figyelemmel fogjuk kísérni. És ezt meg is cselekedtük; a dalárda működése eddig is már felköltötte

a nagyközönség érdeklődését és igazán jó dolog lenne, ha város nagy száma, — hanggal rendelkező, — értelmes fiatal sága a „Dalkör“-be beiratkozna, hol nemcsak kellemesen szórakozna, hanem hangját ki képezné. A „Dalkör“ mostanában a Káldy Gyula féle „kurucz-dalokat“ vette át, melyet mégis tanult; ugyszintén több, szép egyházi éneket is tanultak, melyek közül a király himnuszát Ó Felsége születési napja alkalmából a rom. kath. templomban be is mutatták. Üdvözljük a derék dalárdistákat.

A szinpadi hatásról.

Sajátságos légkör az a szinpadi.

Mintegy tündér ország láthatatlan szellemei ragadják meg a belépőt és üznek szeszélyes játékot a képzelettel.

De téved a ki azt hiszi, hogy az már elég a hatás keltésre, ha egy darab avagy egy mű a bűvös deszkákon meg jelenik.

Oh nem!

A szinpadi hatásnak igen sok titka van és gyakran szükséges, hogy a közönség, a körülmények is hozzá járuljanak a sikerhez.

A legkitünőbb régi rendetők sem képesek megítélni, vajjon egy vagy más darab fog a szeszélyes küzönségnek tetszeni.

A közönség hangulata is befolyással van a hatásra, zsufolt ház rendesen jobban mulat, hamarabb lelkesedik, mint a kis közönség. Ha üres a színház csak itt ott van egy csoport, a mely tapsolgat, mindenki suttogva beszél, nem mer kacagni, nem tapsol, mert a köz figyelmet magára vonja.

Ha valaki elégedett kedéllyel megy a színházba, hajlandó mindent rózsaszínen látni, míg a mogorva, epés, zsémbes ember boszankodik, ha más nevet, ha tapsol, nem tetszik neki sem a színész, sem a játéka, szidja, hogy mily tehetség nélküli színész, és magas nem tetszésének piszegéssel oda kifejezést; meg történik, hogy másnap jobb hangulatban van és tapsol, dicséri a színészt.

Átértett előadás elragadja a hallgatót.

És mért van ez?

Azért, mert nem keres apró szinpadi fogásokban sikert.

Nem keres hatást!

És éppen azért, mivel nem keresi éri azt el.

A hatásnak nem keresetnek, hanem, a megjelenésben és játékban kell lennie.

Ha pedig abban nincs az apró fogásokkal kiereszkoltni nem — vagy csak a karzati publikumnál lehet.

Ha sok színész nem keresné hatást játéka élvezhetőbb lenne.

Törekedjenek a művészi tökélyt elérni és övék a esalhatatlan az egyedüli szinpadi hatás.

Nem kell akkor félni a véletlen és rossz akarat, a személyes ked és fondorkodásaitól.

Nem a kritikától, melynek hivatása az igazságos bírálat és jóakaratu figyelemztetés.

D. B.

HIREK.

— **Rippel Rónai József** festőművész hazánkba a napokban hazatért szüleihez Párisból, hogy körutat tegyen az országban s a népviseletet tiszta eredetiségben állítsa oda a millenumi kiállításra számtalan megyéből. Más felvételeket is fog tenni, melyek unicumok lesznek s hisszük, hogy figyelmet fognak kelteni. A kitünő művész esetéből. A párisi osztrák-magyar nagy követségtől melegen ajánló levéllel van ellátva, melyet br. Eetvös Lóránd közoktatásügyi miniszternél fog bemutatni. Erdélybe is elmegy a művész, hol több nagy ur vendége fog lenni. A nagy követség ajánló levele így szól: Ambassade d'Autriche-Hongrie Rippl-Rónai ur nyílt ajánló levelet kér tőlem. Kívátnának örömet felelek meg annál inkább, mert alkalmam volt meggyőződni arról, hogy mily szép hirnevet tudott magának szerezni. Festményei a párisi műértők körében nagyra becsültnek és a francia sajtóban is elismerésre találtak. Rónai ur most Magyarországra készül, honi tájainkat és típusainkat tanulmányozandó. Nem kétlem, hogy saját szerű valóban eredeti felfogásával szép műveket fog teremteni és díszére lesz honi művészetünknek. Pártolását tehát hátróztatott hazafiúságnak tartom. Páris, 1894-iki aug. 3-án Zichy Tivadar követ-ségi tanácsos.

— **A király születésnapjának megünneplése.** A kaposvári „dalkör“ f. hó 18-án a rom. kath. templomban a király születésnapja alkalmából énekelte a király himnuszát, s igen szép összhanggal. Mice után pedig népes bankett volt a „korona“ vendéglőben, melyet a m. kir. honvéd tisztikar rendezett.

— **Felirat.** gr. Festetics Andor földmívelésügyi miniszterhez, Somogyvármegye közönségétől. Nagyméltóságú Földmívelésügyi m. kir. miniszter ur! Kegyelmes Uram! Folyó évi július 26-án 776/eln sz. a kelt körleveléből örömmel értesülünk Ó császári és Apostoli királyi Felségének azon legfelsőbb elhatározásáról, melyvel nagyméltóságodat földmívelésügyi m. kir. miniszterre legkegyelmesebben kinevezni méltóztatott. S midőn Nagyméltóságodat magas állásnak elfoglalása alkalmából tiszteletteljesen üdvözlünk, egyuttal biztosítjuk Nagyméltóságodat arról, hogy fontos feladatainak sikeres megoldása elé bizalommal tekintünk és hogy a közgazdasági érdekek fejlesztésére és előmozdítására irányzott törekvéseiben hazafias készséggel és legjobb tehetségünk szerint támogatjuk, Kelt törvényhatósági bizottságunknak Kaposvárott, 1894 évi aug. 6-án folytatva törtött évnegyedes közgyűléséből, Maár s. k. alispán.

— **Renner Gusztáv** a kaposvári uradalom igazgatója hat heti szabadságra utazott Sweizba.

— **Kinevezések.** Reiszig Ede a belügyminiszteriumhoz államtitkárrá nevezetett ki.

— **Hymen.** Helischauer József vasuti főmérnök kedves és szép mostoha leányát f. hó 26-án vezeti oltárhoz Márkus Zsigmond. A „Pécsi Napló“ napi lap főszerkesztőjének, Lenkei Lajosnak nővéréét, Gutmann Mariskát e hó 19-én délelőtt 8 órakor vezeti oltárhoz a pécsi izr. imaházban Telegdi Armin. könyvnyomdász és papírkereskedő. — Szegszárdon dr. Pápe Dénes esküvője Arlow Mariska kisasszonnyal, közelebb ment végbe az ev. ref. templomban. Az esketési szertartást Borzák Endre lelkész végezte. Esküvő után az ifju pár nászutra indult Felső Ausztriába. Násznagyok voltak: Döry Dénes kir. tanácsos és Orffy Lajos ügyvéd.

— **Az Albrecht-ezred jubileumához** Pécsen fényes előpróbát tartottak Nagybaldogasszony napján a Krajezar lak-tanya udvarán nagyközönség jelenlétében.

A „SOMOGYI UJSÁG“ TÁRCZÁJA.

Egy kaland vadász viszontagságai.

Casinói felolvasás Franeisenstől.

(Folytatás.)

Erre Illés egyet gondol — oh az átkozott bizonyosan Lenkét fogja a bálba kísérni, — oda lesz fél évi sétám — miért szenvedtem hát 30% melegbe és 25% hidegbe, végem lesz, oh akkor meg örülök, és felugrik — fut nem veszi észre hogy viszi nyaka között a fodrász kendőjét, nem tudja, hogy haja fél felől fel van göndörítve s a másik felén úgy áll mint a serte, nem tudja hogy bajuszának és szakálának fele vörös a másik fele pedig fekete, fut-ront haza felé, feldöntve az utca sarkán szundikáló kofát végre haza ér, a nagy robajra, melyel a kapu folyósoba ront, ki fut a nagy morva ház-mester, s halja mint zugja Illés „25% hidegben megfagytam, 30% melegben megsültem“ és mint szélvész nyargal el mellette, — látva a különben mindig igen pedáns Pazak urnak (így ezimezték őt a házban) öltözkékét nyakán a nagy fehér kendővel, feldult arcát és fele-más színét, továbbá hallva azt, hogy meg is

fogytam, meg is sülttem, és mégis egyröntött el mellette, hogy őt a ház felügyelőjét ki itt a legnagyobb és legfontosabb ember (tekintettel 3 m zsás termetére igaza volt) és ki neki honfi társa — mégis majd föl lökte, — e-felett gondolkodni kell, de alig kezd őt tanakodni — már is remegni kezd a morva kolosz, mert rá jön, hogy az ő felügyeletére bízott házban egy bolond van, ezt neki kell megkötni, nem-nem érzi, hogy ezt nem merné megtenni. — De mi va Pazakkal ő szobája kulcsát felső kabátjával és kalapjával együtt a borbélynál hagyta, hanem a fellázadt szívnek esekély a vékony ajtó, mely útját állja, mert ő pisztolyt vesz magához felmegy Lenkéhez s ha ott találja Gézát úgy őt a csábitót agyon lövi, mert 30% meleg dühössé és 28% hideg pedig hideg vérűvé tették, hogy nyugodtan ölni tudjon, meg löki az ajtót bösz haragjában s az enged, nagy léptekkel siet most Salonjába hol fegyvereit tartja, (hogy lássák) s mint azok között kutat, oda tekint a sarokba, s ime kit lát ott, — felkiált, ah itt vagy te csábitó te ál barát, ha ide jöttél hát meg fogsz hallni, le kap a fogasról egy élesre fent kardot s ketté vágja vélt ellenének fejét, de ime nagy pengés csörgés következik, és most látja, hogy az álló tükröt vágta szét

nem ismervé meg abban ön magát, göndör hajával és fekete szakálával.

A gyáva ház-mester utána leselkedvén mindezt látta, félelmében nagy iz-zadság cseppeket, töröl le homlokáról s kész az elhatározás, bolond lakóját megkötni elhívja a mentőket, neki indul fut ahogy 30 év óta ácsorgáshoz szokott inaitól kitelik, s fujtat mintegy tehervonat.

Illés vére is a tükrök jelenet után kissé csillapult, friss levegőre vágyódván kimegy az udvarra, feltekint az imádott emeletre egyet sóhajt és ismét meg indul befelé, de szobája ajtajában kis fehérséget pillant meg, felveszi s ime mit lát, kis illatos levélpapír összehajtva, rá tekint — ő írta, ő az angyal ismerem írását (a 30% melegben és 28% hidegben tett sétatái alkalmával sokszor hullott le kis papír szelet „maga filkó, az ur egy majom, stbi“ felirással, s innen ismerte ő a onásokat, de természetesen erről senkinek sem szólt, és én is csak mint titkot közlöm) lázas sietséggel szakítja fel a levelet beletekint szeméi kápráznak, újra olvas és ezt dűnyögi hihetetlen, ismét olvas — de akár hányszor újra át futja mindig az van benne „ma este 9 és 11 óra közt a lánchíd közpő oszlopánál várjon“ ő az, tehát esekugyan foglalkoz-

CSARNOK.

Mit keressek ?

Mit keressek-e világon?
Nincsen mit keresnem!
Reményeim, ifjúságom
Letűntek már nékem!

Zokoghat a lelkem halkan,
Mikor rá gondolok . . .
Mind elmúltak! . . . Már hasztalan
Azok a szép álmok!

Sir kell nekem, mely eltakar,
Hol megpihenhetek! . . .
Fáradt vagyok! . . . Sok zivatar
Dulta már szívemet!

Nehéz már az élet nekem
Nincs örömem benne!
Sőt! Sírnam leghelyében
Legjobb helyem lenne!

Dömötör Béla.

Csalódott szerelem.

(Életkép)

Írta: Dömötör Béla.

I.

Az alább elmondandó kis történet
nem leszen egészen új!

Ehez hasonló igen sok megtörténik
az életben.

Ha valaki azt kérdezné, hogy miért?
A felelet könnyű lenne!

Hiszen, ha valaki azzal a mély sze-
relemmel szeret, melyet Isten oltott az
emberi szívekbe — nem lehet csodálni
azt, hogy ha az ifjú megcsalódott, eldobja
magától a reá nézve ezáltalán életet.

A mai reális kor gyermekei között
azonban már ritkán fordul elő oly szerel-
mes, ki ha csalódik — meghal!

Leginkább felednek — és vigasztal-
ódnak!

Az a szegény, jó fiú, kinek szo-
moru történetét ismertetni akarom, azon
kevesek közé tartozott, kik szerelmükben
megcsalódva, — a halál hideg karjai közé
dőltek.

Mert „Lemondani, lemondani” nem
tudtak!

Gyakran kezembe kerül azon egy
pár régi emlék, mely ő tőle van és oly
szomorú hangulat vezé rajtam erőt, ha
rőla gondolkodom.

Igen érdekesek voltak a kornjú jelmezek.
A fehér-piros szín dominálta az egyenru-
hákat fehér parókák, feketevégű czopffal
teszi feltűnővé azt a századot, melyet
Biletzky Ede százados tanított be a 150
év előtti vezényszavakhoz képest. A ba-
kák úgy „prezentáltak” szíj nélküli pus-
kájokkal, akárcsak Mária Terézia idejében
Jól festettek a medvebőr süveges gráná-
tosok, a dobosok és a saposok. A kik —
híven a tradíciókhoz — a gyakorlatot
végző század előtt játszották az ugyne-
vezett hadi „Fantor”-okat és a „Gránátos
induló”. A szintén jelenlevő Rózsa Ber-
talan és Schlippenbach gróf tábornokok
elismerésükre adóztak a faradhatatlan
századosnak, no meg a jó somogyi fiuknak
a kik pompásan festettek a czopfos koszt-
tumban. Tehát a pécsiek látták először
a főpróbát. A „Pécsi Napló” pedig mélt-
án említi fel, hogy sem Pécs sem Ka-
posvár városának közönsége nem lehet
ott az ezred pilis csabai ünnepén.

— A Kaposvárotti állomásozó zász-
lójak a 44-ik gyalogezredből bevégez-
vén a gyakorlatokat Pécsen, 19-én, azaz
vasárnap indulnak el gyalogosan a nagy
gyakorlatokra, természetesen az egész ez-
red masíroz Német Bolyón át Mohács felé,
hova 20-án fog megérkezni. Ezen utat az
ezred gyalog teszi meg teljes tábori fel-
szereléssel. Mohácsra délelőtt hajóra száll
az ezred s Budapestre utazik, hol 21-én
reggel 5 órakor érkezik meg. Budán a
bombatéri kikötőnél fog kiszállani, hon-
nét azonnal Pilis-Csabára indul. Pilis-
Csabán megkezdődnek a há osztály, s
ennek lefolyása után a hadtestgyakorla-
tok, melyeket a három napi zárgyakorlat
követ Balassa-Gharmat tájéká. Ezen zá-
rgyakorlatokon, melyen a kassai hadtest
is részt vesz. Ő Felsége a király, továbbá
Albrecht, Frigyes, Ottó és Jenő főhercegek
is jelen lesznek. Szeptember 21-én
fuvatuk az „Abschlag” mely után az
1891-beli legénység Balassa-Gyurmáról
szabadságoltatni fog. Az ezred zenekara
természetesen követi az ezredet. A mi
zászlóaljaink 24—25-én érkeznek Kapos-
várra, s hisszük szeretetteljes fogadtatás-
ban részesülnek.

— Nagy kigyó. A Balatonpartól ir-
ják lapunknak, hogy a Fonód és Buzsák
közti fekvő berekben a napokban akkora
kigyót láttak, minő e vidéken ismeretlen;
hosszabb volt két méternél (?) és kar-
vastag. Nem is merték üldözni, hanem
ott hagyták.

va volt avval a széltozóval, s inkább meg-
fosztja magát a bál örömeitől csak hogy
velem lehessen ő boldogság, rá néz órá-
jára 1/10, öklével fejére üt így lopja ő
az időt midőn rá a boldogság vár, és fe-
ledve kalapot, kabátot megindul s előbb
dűlő elvakulva rontott baba mint szél-
vész, mast pedig a szerelem szárnyán re-
pül mint madár.

Már 1/11 felé halad az idő, Illésünk
hajon főn egy száll frackban sétál a láncz-
hid középső oszlopánál, egy darabig csak
melengette magát azon gondolattal, meny-
nyit izzadt a nyáron midőn 30% me-
legben sétálgatott a déli oldalon az imá-
dott ablak alatt azonban lassankint kez-
det áll hidegedni a bőre de távozni nem
mert, félt hogy ez alatt megjön az imá-
dott és nem találja itt őtet ő akkor rö-
gön fejbe lőnné magát, ilyen forma gon-
dolatokra kissé felemelkedett de 28%
hideg a duna közepén megint csak lehü-
tötte, kezdett tehát kissé erősebb test
mozgást csinálni, ugrált, lotott-futott, ha-
donázott.

Ezen nagy sürgős forgásban történt,
hogy egy öreges adó-tárnok, ki inkább
széles mint magas volt termetre, s nagy
kopott kalapja alól mast csak nagy pá-

izraelita felekezeti gimnázium. Pécsen
az izr. hitközség folyó hó 19-én tartotta
az új templomuk 25 éves fennállásának
ünnepét, ez alkalommal a gyülekezet el-
határozta, hogy ezen napot valamely
maradandó emlékü alkotással fogják meg-
örökíteni, minek folytán szoba jött az,
hogy a hitközség egy alimnáziumot fog
létesíteni. Az eszme nagy lelkesültséggel
fogadtatott s annak minél előbbi kereszt-
tűltetle nagyon valószínű. Ha a gimná-
zium csakugyan létesül úgy ez lesz az
országban az első ily jellegű tanintézet.

— Az osztrák bíróságok közlekedési
nyelve magyar bíróságokkal és felekkel
szemben. Schönborn osztrák igazságügy-
miniszter rendeletet intézet valamennyi
osztrák bírósághoz a magyar bíróságok-
kal és felekkel való levelezés nyelvének
tárgyában. Az átiratok német nyelven
szerkesztendők s a mellékletek, melyek
nem magyar vagy német nyelvűek, német
fordítással melléklendők. A magyarországi
felekhez intézendő kézbesítéseknel a ma-
gyar bíróságok segítsége veendő igénybe.
A jogsegély igénybe vételénél, a magyar
kir. igazságügyminisztérium, könnyebbésé-
g okáért, egyelőre elállott ama követelés-
től, hogy a magyarországi feleknek csu-
pán kézbesítés végett átküldött iratok
magyar és német fordítással látassanak
el. Egyáltalában a császári és királyi bi-
róságok úgy tekinték a dolgot, hogy ne-
kik Magyarországon semmi jogszolgálda-
tási hatáskörük nincsen, hanem csakis a
magyar bíróságok jogsegélyére vannak
utalva.

— Munkásmozgalmak. Az asztalosok
sztrájkja ma is olyan változatlanul van
mint eddig. Egy-két munkaadó ismér-
jelentkezett, hogy elfogadja a segédek kö-
veteléseit, a hol azonnal meg is kezdték
a munkát. A sztrájk bizottság a jövőben
ügylet fog arra, hogy a segédek a
sztrájk tartama alatt ne kövessenek el
rendzavarást.

— A lóvasúti kocsivezetők sztrájkja
elmarad. A kocsivezetők mozgalma vezé-
tők megjelentek a főkapitányságnál, hogy
az engedélyezett gyűlést nem tartják meg
és elállanak minden további mozgalomtól.
Ugyanezt a küldöttség bejelentette a köz-
uti vasút igazgatóságánál is.

pa szeme és még nagyobb orra látszik
ki, mely orr egyuttal arulója azon szen-
vedélyének melynek következtében mast
is nagyon támoalyogva hallad a hid osz-
lopa felé erősen löködvén őt hol jobbra
hol balra 4 liter sashegyi.

Szidja is váltig azt az Angliust a
ki legelőször lánczhidat csinált, mert az
nem áll feszt és mindig mozog a lába
alatt, és fölött és különböző bélyeg cson-
kításokon tanakodott, midőn ő szörnyű-
ség neki ugrott a lánczhid oszlop, az az
dehogy ő csak ezt gondolta, hanem Illés
barátunk a 28 % a Duna közepén na-
gyon hidegnek találta, tehát borzasztó
hadonázást szokás-rugást eresztett meg s
midőn éppen az oszlop mellől kimentana
össze ütközik a csendesen botorkáló
adótisztitl minek az lett a szomorú kö-
vetkezménye, hogy az öreg ur nagyobb-
bát ült mint szokott, egy darabig a földön
hempergett és nagy pápa szeme meg ka-
lapja leutazott a Duna jegére, egy ideig
pihen azután feltámoalyog, kőtyagos fejé-
vel amint körül néz lát előtte egy épüle-
tet ekkor veszi észre, hogy ő az adótiszt
kalap nélkül van, mire egy gondolat vil-
lan meg agyában t. i. hogy ő hihető a
hivatalban van, mert csak ott szokott

hajon fővel lenni miután templomba nem
jár, a koresmában pedig mindig fenn van
a kalapja (persze hogy ezen logikát a 4
liter sashegyi nagyon elő segítette) mast
veszi tehát a dolgot még csak komolyan
felébred benne az auctoritás és rá mordul
a didergő Illésre, Miésoda pimaszság ez
tudja e az ur én ki vagyok tudja e az ur
hogy az ellene felvett bélyeg csonkításán
kívül, még hatóság elleni erőszak kihá-
gását is elkövette. — Illés halva ezen
beszédet szentül azt hitte hogy az öreg
őrült, de észre véve azt miszerint egy ren-
dőr ki őt már rég gyanus szemmel nézte
tart felé jónak látta a forma kedvéért is
az öreg adótisztól bossáratott kérni. Mit
mordul ismét Illésre az adótiszt, hogy mer
az ur én velem szóba állani stempli nél-
kül, miért hadonázik annyira, azért nem
félünk az ilyen didergő felektől, nem lesz
elengedve a bélyeg csonkítás, stemplit
ide — még tovább is lármázott volna
az öreg, Illés legnagyobb csodálkozására
mert ő egy szót sem tudott magának abból
megmagyarázni, ha közbe nem szól az
előbb említett rendőr.

(Folyt. köv.)

Mi az oka ennek?

Hisz ő rég pihen csendes sirjában!

A visszaemlékezés!

És a régi emlékek!

Régi emlék!?

Mily sajtóságos, édes-busan hangzik a pár szó! Mintha a rég feledésbe ment, a rég elhantolt mult kelne fel velők sötét sirjából és az embert arra kényszerítene, hogy újra érezze az elmúlt idők örömeit — szenvedéseit.

Szegény Pista keveset élt — sokat szenvedett!

II.

„Iszogatok, dalolgatok.
Azt mondják, hogy korhely vagyok!
Szádnak engem!... Minden rosszat
Rám fognak az emberek!
Pedig én csak esztitgatok...
Pedig én csak altatgatom...
Hej!... azt a fájó szívemet!...“

Szép mély érzésű bariton hangjával egy darabig kísért — szegény a zokogó hurokat... Aztán ráborult az asztalra és sirt keservesen. Sápadt arca vonaglott a fájdalomtól.

Erőt vett rajt a visszaemlékezés!

Es ez fáj szívének!

Sirt... sirt, hosszan keservesen!

Arca oly bánatos, oly fájdalmas volt, hogy ki csak rá tekintett észre vette, miként ezt a szegény mulatozó fiút sok csalódás érthette a multban.

A többi czimborák némán, meglepetve hallgattak el, az ő arczukról is eltűntek az előbbi vig mosolyok.

Kinos csend lett!

A cigány is elhallgatott és nézte a zokogó fiút, aztán mintha az ő szívébe is oly érzelmek mentek volna át, vad szilajsággal kapta kezébe a síró hegedűt és könnyes szemmel, dagadó kellel huzni kezdte, hogy „esztitgatom, altatgatom“.

Soha még ily szépen nem huzta cigány a nótát!

De Pista egy gyenge kézlegyintéssel elhallgattatta és lassu, remegő hangon, vigat parancsolt.

A barna fiuk huzták, oly vigan, oly szenvedélyesen, hogy arczuk szinte átselemlt, fekete szemek pedig ragyogtak, mint a fekete gyémánt.

Ez hatott!

Egyszerre kipirult az előbb még sápadt arca, a bátyád, könyes szemek is fénylen kezdtek... Felugrott az asztaltól, és dalolt derült mosollyal, de azaz érző szív, melyet „altatgatott, esztitgatott“ sötét, szomorú volt, mint a decemberi éjszaka.

A többiek is mosolyogtak. A cigány is vigabban huzta.

Szegény ő azt gondolta, hogy már nem fáj az a bolondos szív, hogy mindent elfelejtett.

Nem csalódott!

Mert csak addig, felejtett míg eszébe nem jutott az, kit szeretett — és ki megcsalta nemes, jó szívet.

— Hanem édes Pistám, mond mér sirtál az előbb? szolt az egyik fiu.

— Mit kezdtek? — Ujra szomorú lett! s azt mondá bánatos mosollyal — Tudnotok kellene... Sirtam igen, nem szégyenlem könyeimet. A régi szerelmemet hívtam, mely elszlott, mind valami szép, szelid álom! Hagyjuk ezt.

— Huzzad cigány!

A cigányok huzták őt meg tovább mulattak!

Már nem is gondoltak az előbbi szomorú hangulatra. A jó bor és a cigány felvillanyozta a szíveket.

A jó kedv tetőpontjára hágott!

Most hirtelen primásnak eszébe jutott valami és abba hagyta a vigat, lassan érzelmesen egyedül kezdte huzni, hogy:

„Jobb lesz nekem ott a sötét hant alatt“

Szívének minden érzését bele öntötte talán a cigány a négy kis hurba, úgy sirt, zokogott kezében a hegedű...

Nem fejezhette be, mert egy hatalmas dördülés felbeszakította... A következő pillanatban elszlott a füst gomoly s ott feküdt a szegény Pista átlott mellel... Szép hullámos barna haja zavart rendetlenségben omlott le magas, fehér homlokára... ajka mosolygott.

A jöködvü mámoros czimborák egyszerre kijózanodtak és rémülten rohantak a szegény barátjához, kit aztán zokogva tettek fel egy asztalra, melynek fehér terítőjét pirosra festette a sebből kipattagzó vér.

Midőn a haldokló haza szállították a koros szülők meglátták, a jó engedelmes fiút verében, egyetlen reményüket, öreg napjaik örömét haldokolva — oh nines tolt, a mely azt a fájdalmat, zokogást leírni képes volna.

Az orvos kijelentette, hogy a szeretett fiu órái meg vannak számlálva! A golyó jól talált!

Arczát szokatlan élénk pir borítá: szép sötét szemei lázas tűzárban usztak. Ott ültém ágya mellett keze, kezében nyugodott.

Ott feküdt előttem, mint ketté tört tölgvfa, a kedves barát és a megadás nyugodt mosolyával szoltá meg kezem. Magához tért utoljára. Halásan nézett rám, hangja alig volt halható. Hogy miként vett bucsut az ifjúkor minden vágyaitól, és attól, a kit rajongó, nemes szíve minden érzésével imádott, a zokogó, szülők és barátoktól...

Oh! kit is érdekelne az?...

Mégegyszer felsóhajtott, aztán örökre kialudtak azok a szép, beszédes barna szemek.

Ő megszűnt élni!

Egy páran kísértük csak másnap ki a temetőbe, ki is jött volna ei egy „boldog“ öngyilkos temetésére.

A gyászmenetben jelen volt a cigány primás huzta keservesen, szomorúan.

Istenemre soha nem hallottam még oly szép hangot kicsalni hegedűből.

Ertelmesebben huzta mint valaha, hogy:

„Kitették a holttestet az udvarra, de nines aki végig, végig sirassa.“ Aztán eltette hegedűjét és sirt velünk együtt!

Oly kevesen kísérték a temetőbe.

— Szegény édes barátom! pedig te néked nem volt más hibád, mint az, hogy fogékony lelked egész hevével szeretél, s mert az kiért te mindent feláldoztál, másé lett te szíved emészto lángjait tankezeddel oltad el — Emberek! dobjatok az öngyilkosra követ, de én nem karhoztatom, mert láttam ember feletti fájdalmát, láttam, hogy küzdött — ha szív oly kegyetlen volt, hogy nem hallgatott esztit szavára — ő nem hibás, önkezevel kellett azt eloltania!

Utolsó szava pedig a te neved volt, büszke leányka — ki akkor ülted eljegyzésedet végsőhaja te hozzád volt intézve, kit oly forrón szeretett, azért, ha akkor te is meg fogsz csalódni, gondolj őrá szegényre Bubi, kinél soha senki sem szeretett téged jobban; az öreg, megtört szülők, és a jó barátok koszorújához, — legalább majd a halottak napján, — hozd el te is a megemlékezés koszorúját, tedd

őit boldoggá a sirjában, ha az életben oly könnyelműen eltaszítad magadtól hidd el, hogy nemes lelke megbocsát!

SZÍNHÁZ.

Somogyi Károly szinigazgató az előadásokat f. hó 19-én az „Ingyenélőkkel“ kezdete meg szép számú közönség jelenlétében. A darabról nines mit szólnunk, miután azt közönség ugyis ismeri. A szereplők elég jól fogták fel szerepeiket és adták elő.

Másnap Zeller K. „Madarását“ adták, mely alkalommal a Postás Milka szerepét Kaposi Józsa kisasszony adta. A kisasszonynak igen szép kellemes mezzó-soprán hangja van, játéka is — tekintve, hogy kezdő színésznő, eléggé jó volt. Dezséri és Follinusz a tőlük megszokott kitűnő alakításukat mutatták be.

Azután pedig Chivot „Az új házi ur“ című bohózata került színre. Dezséri (Blond) Follinusz pedig (Riflardini) szerpében mulattatták a közönséget. László — szép tehetségű fiatal ember — igen halás szerepet kapott, melyet igen jól oldott meg.

E hó 22-én pedig a „Szultánt“ adták nagy számú közönség jelenlétében, Kaposi Józsa kisasszony ezen darabban is érvényre emelte szép, magas hangját. Játéka is jó volt. Polgár Sándor és Dezséri, ugy Follinusz újból kitettek magokért.

A „Lemondás“ 23-án került a színre elég szép közönség volt jelen, a kik aztán lelkesedve tapsolták R. Balogh Etel asszony — igazán művészi — alakításait. Erzelmeinek kifejezésében, minden kiesnyes hatás keresést — mit mindig most is mellőzve, természetes és meg-ható játékaival elragadta a hallgatóságot. Szakács Andor, ki ma este mutatkozott be nagyobb szerepben — igen tehetséges színész, játéka élvezhető, és Pethőst reméljük, hogy pótolni fogja. Balla és László urak kisebb szerepeikben jók voltak. Bodroghiné — a jó öreg Bodroghiné — igazán kedvesen adta rövidke szerepét.

Herezeg Ferenc 3 felvonásos bohózata a „Három testőr“ f. hó 24-én került színre, ez alkalomból megemlítjük, hogy a szereplők — eddig jól játszottak. Különösen Dezsérinek jutott ki a tapsból, és ezt meg is érdemelte, mert az ő ismert komikumával valóban élvezetes estét szerzett a kaposvári közönségének. Szakács Andor (Rátky) is igen jól oldotta meg feladatát. Tehetséges fiatal színész, Peterdy és László elég jók voltak.

Legközelebb a következő előadások fognak tartatni: 28-án Bozorkányvár. 29-én Három testőr. 30-án Kaposi Józsa jutalomjátékául Szegény Jonathán, operett.

D-r. B-a.

Budapesti levél.

Közeledik a tanidő kezdete, az iskolákba, egyetemekre beiratkozás ideje és a vidéki családok készülődni kezdenek hogy Budapestre jöjjenek gyermekeik beiratására és bevásárlásai eszközzésére. Ez alkalomból ajánljuk ti-zott olvasóink figyelmébe mindazt, mi rájuk nézve a fővárosban tájékoztatásul szükséges.

Budapestre megérkezve első egy jó szálloda. A ki csendes, tiszta és kényelmes, mindamellett olcsó lakást óhajt, az Bereczky Lajos „Erzsébet királyné“ szállodáját vegye igénybe, mely a belváros kellő közepén, az Egyetem-utczában 5. szám

alatt van. Közél van ide minden iskola egyetem. Közvetlen szomszédságában van a villamos vasut állomása. A szállodában a legnagyobb pontosság, gondos kiszolgálás kellemes otthont nyújt. Etermében jó magyar ételek s tiszta italok, kávéházában a legjobb kávéházi italok jutányos árakon szolgáltatnak ki. Fürdőszoba áll a vendégek rendelkezésére, s villamos világítással van a szálloda ellátva, miért is legmelegebben ajánlhatjuk tisztelt olvasóinknak.

A zene tanulása ma már az általános műveltség egyik követelménye, s minden értelmes család taníttatja gyermekeit zongorázásra, mint a zenetudás alapfeltételére. A tanidény kezdetével mutatkozik leginkább a zongora beszerzésének szüksége, mely ezelől a legjobban ajánlhatjuk a Hevesi Balázs utóda Harkay M. zongora készítő raktárát Budapest Koronahereczeg-u. 8. sz. alatt, saját gyártmányu, valamint a külföldi legjobb választék találhatók. A Hevesi-féle zongorák kitűnőségét leginkább bizonyítja az, hogy az összes állami iskolák részére ezek rendeltetnek, s szakkitűnőségek állítása szerint egy Hevesi-féle ötszáz forintos zongora felér egy Bösendorfer-féle ezer forintos zongorával. A kik olesó külföldi gyártmányt óhajtanak, azok részére raktáron tart megfelelő választékot.

Kertész Tódor... Van-e ki e nevet nem ismeri? Eberemlékeztet, őta volt Kertész Tódor diszműaru tatháza a Dorotytya-u. 1. sz. a. s nincs senki e széles hazában, ki Budapesten jártában ott ne vásárolt volna, mert hát mindenkinek volt szüksége egyre másra, a mi csak ott volt található a legjobban. A zóna-díjszabás életbelépte óta folyton emelkedő idegen forgalommal Kertész Tódor vásárlói közönsége is folyton emelkedett, úgy hogy már az utóbbi években szűknek bizonyultak a különben tágas helyiségek, s gyakran egymás hátán állott a vásárló közönség s így szükségessé vált a helyiségnek egy nagyobb való feleserelése s most már Kertész Tódor diszműaru tatháza új helyiségben van a Kristóf tér sarkán, a gróf Teleky-féle palotában. Ez az új helyiség úgy nagyságban mint díszességben messze fölülhaladja az eddigi, valóságos fényes látványosságot képez, melynek megtekintése már magában véve is gyönyört szerez, s azt senki el ne mulassza a ki Budapestre jön. Már maga az üzlet külső impozáns arányaival, 34 nagy tükörlakku kirakattal, melyben ezer és ezer szebbnél-szebb tárgy szemlélhető, folytonosan leköti a járókelők figyelmét. Hat még benn az óriási csarnokban, minden képzeletet felülmúló gazdagon vannak felhalmozva azok az ezerekre menő műipari cikkek, diszműtárgyak, háztartási valamint mindennemű czelszerű eszközök, melyek Kertész Tódor óriási terjedelmű díszes képes árjegyzékében felsorolva vannak, mely díjmentesen megküldetik mindenkinek, csak egy levelező lapon kell kérni azt, mit különösen azoknak ajánljuk kik most nem jöhetnek Budapestre szükségleteiket ez árjegyzékéből legjobban rendelhetik meg, s az a leggyorsabban eszközöltetik, mert Kertész Tódor új helyiségeiben külön poszt-osztály van szervezve, hol a vidéki megrendelések azonnal a legnagyobb gondnal és pontossággal csomagoltatnak és szállítatnak el. A jelen tanidény küszöbén különös figyelembe ajánljuk az iskolai és magánoktatáshoz való cikkek, nevezetesen iskolatáskákat fiuk számára hátán hordható szíjakkal vászon vagy bőrből, 1.60—3 frtig. leánykák számára vízmentes vászonból 80 krtól 1.75 ig, bőrből 2—3 frtig. Biztonsági zseblélt tintatartó kettős zárral 30—80 krig. Toll- és mindennemű íróeszköz a legnagyobb választékban.

A Calderoni és társa tanszer- és és látszer üzlet tulajdonosa Hopp Ferencz ur rövid idő előtt érkezett haza 13 hónapig tartott második világkörüli utazásából, s különösen Dél-Afrikából rendkívüli érdekes, s tanügyi tekintetben tanulságos tárgyakat hozott, melyek megtekinthetők a czég Budapest Váci-utca 30 és Kishid-utca 8. sz. a. helyiségeiben, hol egyszersmind a legnagyobb választékban és jutányos árakon kaphatók a legfinomabb és legújabb kivitelű svájci rajzeszközök 1.50—20 frtig. Szeművegek és oresiptetők a legújabb és elismert legjobb alakokban, kitűnő üvegekkel lorgnettek a la Pompadou-tekősbéka esontból különféle hosszúságban. Színházi és tábori látesővek 5—50 frtig. Kipróbált lázhőmérők, szoba, ablak és fürdő hőmérők 50 kr. 3 frtig. Képes árjegyzékek kívánatra bérmentve küldetnek. Fényképészeti készülékek. Hölgyek, turisták művészek stb. számára.

Gazdaságokban, valamint gyári és ipari üzemhez használatban levő, bármilyen hajtó-erő gépek kenésére legjobban ajánlhatjuk a Csaki és társa-féle „S in olaj”-at Jobb ez minder olíva-olajnál a meleg és hideg gépalkatrészek kenésére főleg gyors fordulata, magas gőznyomással dolgozó gőzgépekhez, miként ezt mérvadó szaktekintélyek elismerték, úgy mint a magyar államvasutak, a Dunagőzhajózási társulat, az első budapesti gőzmalom hengermalom és számtalan gőzmalom, hol sok év óta s így a legjobb sikerrel használják. A Skin olaj csakis a Csaki czég által ismert aranyu zsírolaj preparációval állítatik elő, s jutott a legnagyobb sikerek között forgalomba, mert a ki egyszer használta meggyőződött arról, hogy ezára annak; miszerint drágább a közönséges gépkenő olajnál, sokkal olesóbb, mert gazdaságosabb nem sűrűsödik, s miután higfolyású, ismételt felhasználásra alkalmas. Ezen semleges, sohasem száradó és rendkívül nagy kenőképeségű alkalmazásánál a gépalkatrészek könnyű járása folytán igen sok gáz, vagy tüzelőanyag takarítható meg, kopás javítás nem fordul elő s az üzem megakadása is ki van zárva. Ezen kívül kiemelendő még, hogy a gépszolgáltatott jelentékeny megkönnyíti s a gép tökéletes örökifejtését lehetővé teszi. Árjegyzéket és prospektust kívánatra ingyen és bérmentve küld: Csaki és Társa, Budapest, Váci-körut 17.

Az aszfalt-macadam kocsit burkolat az utolsó években meglehetősen tért hódított, de nincs még ma sem oly általános alkalmazásban, mint azt szépsége, tartóssága, és czelszerűsége folytán érdemelné, részint mert még nem ismerik, eléggé, részint mert azt drágának tartják. A következő ténybeli adatok közlése által a hatóságok és városi mérnöki hivatalok figyelmét szándékozunk felébreszteni ezen tapasztalatok alapján is kiválóan előnyösnek bizonyult kocsit burkolatra, mely mint minden aszfalt burkolat szépség és tartósság tekintetében a legjobb kockkakő burkolattal vetekedik és könnyen és olesón tartható jó karban, de készítése módjánál fogva annyira érdekes felületű is, hogy a járművek és állatok a legkönnyebben és legbiztosabban közlekednek rajta. Ezen aszfalt-macadam kocsit burkolat a magyar aszfalt részvénytársaság tulajmánya, mely arra szabaddalmi jogot is szerzett. Budapesten, Aradon és Szegeden 6 évvel ezelőtt tették az első kísérleteket ezen, akkor egészen új utburkolási rendszerrel. Már ezen első kísérletek is teljesen beváltak. A burkolat annyira jónak, alkalmasnak és jutányosnak bizonyult, hogy Budapest azt az állandóan alkalmazásban levő burkolatok sorába felvette. Lugos, Debreczen, Szabadka, Pozsony vá-

rosokban hasonlóképpen sikeresnek bizonyultak az ott készített aszfalt macadam burkolatok és legújabban Pápa városa rendelt meg nagyobb terjedelmű macadam kocsit. Hogy az aszfalt magtárak, istállók, folyosók, udvarok stb. burkolására, s lakások szárazzá tételére a legalkalmasabb anyag, az ma már általánosan el van ismerve.

Szerkesztői üzenetek.

Herkó Páter. A vers csak a jövő számban jöhet, — köszönet érte.

Cs. J. Ozei így ezt mint a multkorit igen köszönöm, a többit pedig örömmel várjuk.

M. G. Szt. Imre. Várom a másolatot, a vizsgán nem lehettem jelen mert nem voltam henn, arról is kérek egy eredmény kimutatást.

Casus. Ez nem ujságba való közlemény.

Vonatok menetrendje.

Indul Kaposvárról:

Zákány felé, személy v. d. u. 3 48 perckor	
„ „ reggel 8 óra „	
„ „ éjjel 3 „ 38 „	
„ „ gyors v. d. u. 6 „ 49 „	
Dombóvár felé, szem. v. éjjel 1 „ 23 „	
„ „ gyors v. d. e. 9 „ 24 „	
„ „ vegyes v. „ 10 „ 46 „	
„ „ este 8 „ 8 „	

Kaposvár-Mocsoládi

vasut

Indul Kaposvárról.

Személy vonat reggel 4 órakor

„ „ délután 3 óra 55 pkor

Érkezik Kaposvárra.

Személyvonat reggel 7 óra 42 pkor

„ „ este 7 „ 45 „

Legbiztosabb óvszer a cholera, hagymáz és egyéb fertőző betegségek ellen!

Tökéletes fertőtlenítés! Teljesen szagtalan!

Önműködő tözegszóró-closettek.

Belföldi és külföldi szabadtalnak! Szobai árnyékszéknek mindenféle tetszetős alakban. Árnyékszék-berendezések, kórházak, kórházak, iskola, iparvállalatok, szállodák stb. részére.

Fertőtlenítő és szagtalanító tözegpor! Tözegalom! Mindennemű tözeggyártmány nagy raktára.

Különlegesség: emberi és városi hulladékok ipari és gazdasági értékesítése. Város-tisztítási és oluvarozási vállalatok szervezése. — Műtrágyagyártás. Részletes tervekkel, költségvetésekkel és eredeti bizonyítványokkal szívesen szolgál az igazgatóság.

Az ország közegészségügyi tanácsa által többszörösen ajánlva.

Magyar tözeg- és műtrágya-ipar részvénytársaság. (Hatisbazar).

Igazgatóság: Budapest, IV. Városház tér 9. (Hatisbazar).

Magyar János

könyvnyomdája, a „S o m o g y i U j s á g“ kiadója

Kaposvár, Teleky-uteza 9. sz.

E lap részére

H I R D E T É S E K

jutányos áron vétetnek fel.

ELSŐ KAPOSVÁRI

ZONGORA, HEGEDŰ, CZIMBALOM,

POLYPHON-ZENÉLŐ STB.

FINOMABB HANGSZER RAKTÁR.

KAPOSVÁR, KORONA-UTCZA 5. SZ. A.

(Hittaller-féle házban)

megnyitott hangszer raktárát alólirott a m. t. vevők figyelmébe ajánlja.

A leghiresebb bel- és külföldi gyárakból való hangszereket gyári áron s öt évi jótállás mellett elad. Készleten nem levő zongoráknak stb. hangszereknek eredeti gyári áron megszerzését bármely gyárból közvetíti.

Régi zongorákat ujakkal becsereél, avagy azok alapos kijavítására vállalkozik.

Zongorák jutányos áron kölcsön kiadatnak.

Zongorák hangolását

nyugy helyben, mint vidéken azonnal pontosan teljesíti.

A külföldi nevezetesebb gyárakban töltött több évi alkalmazás és szerzett technikai ismerete ezen üzletében szakavatottságát biztosítja, miért a n. é. közönség szíves pártfogását kéri.

IFJ. WIMMER JÁNOS

hangszer technikús.